

1054

022

A-0

(2316)

Kwerendokument byłego restauca w Z.S.R.R

2376

REFEAT
HISTORICZNY

1/

Michał Jozef platonowy lat 50
podoficer zawodowy, zornaty.

2/

Dnia 14 czerwca 1941 r. z powodu
nieprzyjęcia obywatelstwa litewskiego
będąc wówczas na terenie Litwy
w m. Łegary zostali aresztowani
wraz z rodziną składającą się z
żony i troje dzieci. Żona i dzieci
wywieziono oddzielnie w niema-
łym kierunku, zaś mnie w tajgi
Syberji.

3/

Do 3ch tygodniach podróż w
wagonach zamkniętych w których
mieściło się po 30 ludzi i więcej
przyjeżdżać na miejsce zastania
t.j. 7 tagr punkt, ostatnia stacja kol.

Reszoty, Krasnojarskij kraj.

4)

Wakwaternowano nas w tak zwanej
Lonie, gdzie się mieściło kilka bara-
ków ogrodzonych wysokim parkanem
i drutami kolczastymi a na tych rogach
tego parkanu były wieżycy na których
stali wartownicy. Był to teren pagór-
kowaty pokryty lasem różnym
modrzewiem ciemnym, jodłami i brzoza.
Pracowaliśmy na tak zwanym „leso-
prowale” jak również na budowie
linii kolejowej

5)

Zestawienie składali się z narodo-
wici, polskiej, litewskiej, żydowskiej i
ruskiej. Stosunki były złe, okradali
nas i nienawidzili wzajemnie.

6)

Życie w obozie: O g. 4-iej pobudka
o g. 5-iej śniadanie, o g. 6-iej wychodzili

bygadami w obozach pod bagnetem
na pracę w odległości od 6-8
klm. Kto nie wyredł na pracę, o-
siedzieli takiego w areszcie i otrzymat
karny porcy chleba t.j. 300 gr.
Normy pracy były nie do wykona-
nia przy tak złym odżywianiu się
gdysz obiadu wcale nie otrzymywa-
no chociaż było godzinne przerwy
obiadowej. Powrót z pracy był
o zachodzie słońca, przerwę nastę-
piło wydawanie kolacji za talonem
t.j. zupa z kawy i kawałek śledzia
lub ryby i to nie zawsze a następ-
nie 400 gr. chleba. W lecie nie wy-
dawano żadnych ubrań a tylko
na zimę. Stosunki kolejeurkie między
Polakami były utrzymywane.

- 7, Ustawa kowarnie się wstade do Polaków
była wrogie, kary słowami za naj-
mniejszą uchylanie się od pracy.
- 8, Somoc lekarska była minimalna,
szpital był na miejscu, smiertelność
była duża, przepisano umiaro mie-
kzenia do 100 ludzi. Jak mi wiadomo
to, w obzice tem zmarło z wyjeścierem
z Polaków, 1, Czarniecki były przes-
zły skarb z Wilna i 2, Lipiński gospo-
darz z wioski obok Podbradzia
- 9, Nie było żadnej łagowności z brajem
ani z rodziną.
- 10, Zwolniony zostatem 10 lutego 1942 r.
Nie wiedząc gdzie szukać mej rodzi-
ny wskazytem w Czeko paiku do 8. mej
Dywizji Such w dniu 1. III, 1942 r. O losie
mej rodziny niemam dotychczas żadnej
wiadomości. J. K. Dziński p. l. t.